

## POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie zażalenia J. G. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Chełmie z dnia 23 czerwca 2025 r. w sprawie [...] o umorzeniu śledztwa,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 23 września 2025 r.  
wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w Chełmie z dnia 4  
września 2025 r. o przekazanie rozpoznania sprawy innemu sądowi  
równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,  
**na podstawie art. 37 k.p.k.**

### **p o s t a n o w i ł:**

**w uwzględnieniu wniosku przekazać sprawę do rozpoznania  
Sądowi Rejonowemu w Kielcach.**

## UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Chełmie wystąpił do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 k.p.k. o przekazanie rozpoznania sprawy zażalenia J. G. na postanowienie o umorzeniu śledztwa innemu sądowi równorzędnemu.

Uzasadniając to wystąpienie Sąd wskazał, że sprawa, w której będzie rozpoznany środek odwoławczy dotyczy m.in. czynów polegających na przekroczeniu uprawnień i niedopełnieniu obowiązków służbowych, poświadczeniu nieprawdy, popełnionych w zмовie, zarzuconych sędziom Sądu Rejonowego w Chełmie, a więc sędziów orzekającym

w sądzie właściwym miejscowo do rozpoznania zażalenia, w tym Prezesowi tego sądu,

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

**Wniosek jest zasadny.**

Ze wskazanego postanowienia prokuratora o umorzeniu śledztwa wynika, że zawiadomienie złożone przez J. G. dotyczyło popełnienia czynów zabronionych w postaci niedopełnienia, przekroczenia obowiązków służbowych, poświadczenie nieprawdy, których mieli według zawiadamiającego dopuścić się m.in. sędziowie sądu właściwego do rozpoznania zażalenia. Z postanowienia o umorzeniu śledztwa wynika też, że podobne zarzuty kierowane były m.in. wobec sędziów Sądu Okręgowego w Lublinie, prokuratorów Prokuratury Rejonowej w Chełmie, funkcjonariuszy Policji w Chełmie.

Okoliczności wskazane we wniosku i te dodatkowe przedstawione przez Sąd Najwyższy oraz wynikający z nich charakter czynów zabronionych, których zdaniem zawiadamiającego mieli dopuścić się określani przez niego funkcjonariusze publiczni, ściśle związany z działalnością organów wymiaru sprawiedliwości oraz wykonywaniem przez niektórych z tych funkcjonariuszy publicznych także czynności orzeczniczych w sytuacji, gdy Sąd Okręgowy w Lublinie jest jednostką nadrzędną nad sądem właściwym, a dodatkowo pozostali wskazani funkcjonariusze publiczni wykonują również czynności służbowe powiązane z działalnością sądu właściwego, dają podstawę do stwierdzenia, że zagrożenie dla dobra wymiaru sprawiedliwości, w sytuacji rozpoznania tej sprawy przez sąd właściwy jest realne i obiektywne. Wskazane konkretne i rzeczywiste okoliczności zdolne są obiektywnie wywołać w opinii publicznej, a więc również postronnego obserwatora tych zdarzeń (choćby mylne) przekonanie o braku

warunków do bezstronnego rozpoznania tej sprawy w sądzie właściwym.

Zaistniała zatem sytuacja, że cały sąd właściwy byłby nieodpowiedni do procedowania w tej sprawie. We wskazanych okolicznościach zdarzenia, również w odczuciu strony postępowania mogłyby się zrodzić uzasadnione wątpliwości co do możliwości rozstrzygnięcia tej sprawy przez sąd właściwy w sposób obiektywny.

Z tego względu rozpoznanie tej sprawy należało przekazać Sądowi Rejonowemu w Kielcach.

**Z tych względów postanowiono jak na wstępie.**

[J.J.]

[a.ł.]